

დ რ მ ე ბ

სურათებიანი დამატება

გაზეთის № 153. კვირა, 12 ივლისი 1909 წ. დამატების № 27.

ქება-ქებათა.

თავი II

1. მე ყვაილი ველისა, შროშანი ღელეთა¹).
2. და ვითარცა შროშანი შორის ეკალთა — ესე არს მახლობელი ჩემი შორის ასულთა.
3. ვითარცა ვაშლი შორის ხეთა ნარისათა — ესე არს ძმისწული²) ჩემი შორის ძეთა: საგრილსა ქვეშე მისსა—გულმან მითქვა³) — და ღვჯედ და ნაყოფი მისი ტკბილ არს სასასა⁴) ჩემსა.

ქალწულთა სქალი ებჳვის:

4. შემეყვანეთ მე სახლსა ღვინისასა, განაწესეთ ჩემ ზედა სიყვარული⁵).
5. დამატკიცეთ მე სუნნელებითა ხელ საცხებელთათა, გარემომასხით მე ვაშლი⁶) რამეთუ დაწყლოლვარ მე სიყვარულითა.

სიქმ სქალსა ებჳვის:

6. მარცხსნე მისი თავსა ჩემსა ქვეშე და მარჯვენამან მისმან შემეწყნაროს მე⁷).
7. გაფუცებ თქვენ, ასულნო იერუსალიმისანო, ძალითა და სიმტკიცეთა აგარაკისათა: რაჟამს აღსდგეს — განადვიძეთ სიყვარული, რაჟამსცა უნდეს⁸).
8. ხმა ძმისწულისა ჩემისა! აჰა, ესერა მოვალს ხლდომით მათათა ზედა და მორბის ბორცვთა ზედა.
9. მგზავს არს ძმისწული ჩემი ქურციკისა და ნუკრსა ირმისასა მათათა ზედა ბეთელისათა⁹).

სქალი ქალწულთა სიქმისათვის აუწყავს

- აჰა, ესერა შინაგან ზღუდესა ჩვენსა (სდგას) და იხედავს სარკმლით გამო შინაგან.
10. აღსდგე, მოვედ, მახლობელო ჩემო შვენიერო ჩემო, ტრედო, ჩემო!¹⁰)
 11. რამეთუ, აჰა, ზამთარი წარხდა, წვიმა დასცხრა წარვიდა.
 12. ყვაილი იგი გამოსჩნდა ქვეყანსა, ჟამი სხლვისა¹¹) მოიწია, ხმა გვრიტისა ისმა ქვეყანასა ჩვენსა.

1) ახ. რუს. თარგმანი: მე ნარგიზი სარონისა, შროშანი ველისა.
 2) მახლობელი, ან მეგობარი.
 3) ТОМИЛАСЬ.
 4) ბაგესა ჩემსა (ახ. რ. თ.).
 5) შემეყვანა მე სახლსა ღვინისასა დროშა მისი ჩემზედა—სიყვარული (ახ. რ. თ.).
 6) გამიკეთეთ მე სარეცელი ვაშლისა...
 7) ამ სათაურთან სჩანს, ვითომ სიძე ეუბნებოდეს ამას სქალს, ახ. რ. თარგმანში კი ეს სიტყვები „სქალს“ ეკუთვნის — ЛѢВАЯ РУКА ЕГО..., десница его, შემეყვაროს მე — обнимаеть.
 8) მთელი ეს მუხლი ძალიან აბნეულად არის გადათარგმნილი პირველი ნაწილი... სულ სხვა გვარად არის ახ. რუს. თარგმანის მიხედვით: გაფუცებთ თქვენ ასულნო იერუსალიმისანო ქურციკთა და ირემთა ველისასა: მეორე ნაწილი ბოლო დროის ქართულ თარგმანში უფრო უახლოვდება სინამდვილეს: „უკეთუ აღსდგეთ და განადვიძოთ სიყვარული ვიდრემდისცა ინებოს“.
 9) ძმისწული ყველგან მახლობელისა და მეგობრის მაგიერ არის ნახმარები. „მათათა ზედა ბეთელისათა“ სულ არ არის (ახ. რ. თ.).
 10) ამ მუხლის თავი აკლია (ახ. რ. თ.) შესძახა (ВОСКЛИКНУЛЪ) მახლობელმა ჩემმა და მრქვა, „ტრედო ჩემო!“ სულ არ არის.
 11) ჟამი სიმღერისა (ახ. რ. თ.).
 (იხ. „დროება“, № 26).

13. ღელემან გამოუტევა ყვაილი თვისი, ვენახნი ჩვენნი ჰყვავიან, მოსცეს სუნნელება თვისი¹²).

სიქმ სქალს ებჳვის:

14. შენ, ტრედო ჩემო, საგრილსა მას ქვეშე კლდისასა, მახლობელად ზღუდესა მას; მიჩვენე მე პირი შენი და მასმინე მე ხმა შენი, რამეთუ ტკბილ არს ხმა შენი სმენად და პირი შენი შვენიერ ხილვად¹³).

ქალწულთა სიქმ ებჳვის:

15. მიპყრო ჩვენ მელები მცირე, განმრყენელი ვენახთა: ვენახნი ჩვენი ჰყვავიან¹⁴).
16. ძმისწული¹⁵) ჩემი — ჩემდა და მე — მისდა, რომელი მწყსი შროშანთა შორის
17. ვიდრემდე წარხდეს ღღე და მოვიდეს აჩრდილი, მოიქეც დაემზავსე შენ, ძმისწულო ჩემო, ქურციკსა ანუ ნუკრსა ირმისასა მათათა ზედა სუნნელთა¹⁶)

თავი III

1. სარეცელთა ჩემთა ზედა, ღამე, ვეძიებდ, რომელი შეიყვარა სულმან ჩემმან, — ვხადოდე მას და არა ხმამცა¹⁷) მე, ვეძიებდ მას და არა ვიპოვე იგი.
3. აღვდგე უკვე და მოველო ქალაქსა შინა საეპროთა ზედა და უბანთა ზედა. და მოვიძიო, რომელი შეიყვარა სულმან ჩემმან: ვეძიებდ მას და არა ვიპოვე იგი, ვხადოდე მას და არა მასმინა მე¹⁸).
3. მპოეს მე მცველთა, რომელნი მოვიდეს ქალაქსა: ნუ თუ ჰპოებთ (ჰპოეთ) რომელი უყვარს სულსა ჩემსა
4. ვითარცა კნინ წარვლე მათგან — ვპოვე იგი, რომელი უყვარს სულსა ჩემსა.

ჰპოვა სქალგან სიქმ და თქვა:

- შევიპყარ იგი და არა განუტეო — ვიდრემდის შევიყვანო იგი სახედ დედისა ჩემისა და საუნჯეთა მშობლისა ჩემისათა.
5. გაფუცებ თქვენ, ასულნო იერუსალიმისანო, ძალითა და სიმტკიცეთა აგარაკისათა უკეთუ აღადგინოთ და განადვიძოთ სიყვარული რაჟამსცა უნდეს¹⁹).

სიქმ სქალსა ჰპითხავს:

6. ვინ არს ესე მომავალი უდაბნოთ, აღმალღებული ვითარცა კვამლი — საკვევლთა, ზმური²⁰) და გუნდრუკი და ყოველი შეზავებული ნელსაცხებელის მოქმედთა.

12) ბოლო აკლია: „აღსდგე მოვედ, მახლობელო ჩემო, შვენიერო ჩემო!“
 13) „სმენად“ და „ხილვად“ — მეტია (ახ. რ. თ.).
 14) ეს მუხლი ასე იწყება: დაგვისახელეთ ჩვენ მელები, მელები მცირე...
 15) მეგობარი, გინდ მახლობელი.
 16) ვიდრემდის ღღემ დაჰბეროს სიგრილე და შეიძრენ აჩრდილნი,... მთის ზღუდესა (разсѣлины) (ახ. რ. თ.).
 17) „ვხადოდე მას და არა ხმამცა“ არ არის ახ. რ. თარგმანში.
 18) არც ეს სიტყვებია „ვხადოდე მას და არა მასმინა მე“.
 19) ისევე როგორც თ. II მ. 7. ასულნო იერუსალიმისანო, „უკეთუ შესძრათ და აღადგინოთ სიყვარული, ვიდრემდის უკეთუ ინებოს.“
 20) ზმურის მაგიერ მურია ბოლონდელ ქართულ თარგმანში.

ქალწულთა ესე სთქმის:

7 აჰა, ესერა ცხედარი სოლომონისი, და სამეოცნი ძლიერნი გარემოს მისსა ძლიერისაგან ისრაელისათა.

8. ყოველთა (უპყრიათ) მახვილი ხელთა, და წრთვილნი ღვაწლსა (ბრძოლასა), კაცად-კაცადსა ბარკალთათანა შიშისათვის ღამისასა.

9. გავალაქნი ქმნა სოლომონ მეფემან ძელთაგან ლიბანისათა.

10. სვეტნი შექმნა ვერცხლისანი, კამარად დრეკილი მისი — ოქროისა, საჯდომელი მისი ძოწეულისა, იატაკი მისი ანთრაკი ლესული, სიყვარულისაგან ასულთა იერუსალიმისათა.

11. განვედით და იხილეთ მეფე სოლომონ და მიხედეთ გვირგვინსა მას მისსა, რომელი იგი დაადგა მას დედამან მისმან დღესა სიძობისა მისისასა²¹).

თავი IV

1. აჰა ეგერა სდგა, მახლობელო ჩემო, აჰა ეგერა სდგა, შევნიერო ჩემო! თვალნი შენნი ტრედისანი, გარეშე დამოვლისა (?) მაგის შენისა, თმა შენი — ვითარცა არვე თხათა, რომელნი გამოჩნდეს ედომით²²)

2. კბილნი შენნი ვითარცა არვე მორისულთა²³) აღმომავალი (—ლთა) საბანელით: ყოველნი ორთ მცემელნი (ე. ი. ორსულნი) და ბერწი არ არს მათ შორის.

3. მეწამულ — ბაგენი შენნი, ვითარცა ძოწით ღებულნი, — გარდნაღები ერთი ქსლისა, და სიტყვაი შენი შევნიერ ვითარცა ნაქვრცენნი მრეწეულისა (ბროწეულისა), სიკეთენი შენი გარეშე ღუმელისა მაგის შენისა²⁴).

4. ვითარცა გოდოლი დავითისი — ყელი შენი!²⁵) ათასი ფარი დამოკიდებული მის ზედა და ყოველი — ისარი ძლიერთა.

5. ორნი ძუძუნი შენნი, ვითარცა ორნი თიკანნი ქურციკისანნი, რომელნი სძოვედ შორის შროშანთა²⁶).

6. ვიდრე დღისა შერიყრვებამდე და აჩრდილთა²⁷) შეძვრად. მე თვით მივიდე მთასა მურისასა და ბორცვსა ლიბანისასა.

7. ყოვლად შევნიერ ხარ, მახლობელო ჩემო, და ბიწი არა არს შენთანა.

8. მოვედ, სძალო, ლიბანით, აქა მოვედ გუნდრუკონით (ლიბანით); და მოხვიდე — წარმოვლო თავსა ზედა არვეთასა თხემსა ზედა სანირისასა და ერმონისასა²⁸) ყოველთაგან საყოფელთაგან ლომთასა და მათათაგან ვეფხთასა.

9. გვასურვე ჩვენ, დაო ჩვენო, სძალო, გული გვალმე

21) განვედით და იხილეთ „ასულნო სიონისაო და შემდეგ დღესა სიხარულისა გულისა მისისასა“.

22) „სდგა“ მეტია. „დამოვლისა“ და ბოლონდელ ქართულ თარგმანში „ღუმლისა“ — ახ. რუს. თარგ. „пята“. არის. „ედომის“ მაგიერ „გალადით“ ანუ „გალადისაგან“, როგორც ბოლონდ. ქართ. თარგმანშია.

23) ახ. რ. თარგ. стадо овецъ остриженныхъ — გაკრებილი ცხვრის ფარა.

24) არეული ნათარგმნია: უნდა იყოს..., „ძოწით ღებულნი და სიტყვანი შენი შევნიერ, ვითარცა ნაქვრცენი ბროწეულისა — საფეთქელი შენი გარეშე ღუმელისა მაგის შენისა“ (ახ. რ. თ.).

25) ახ. რუს. თარგ. მიხედვით აქ უნდა იყოს ჩამატებული სიტყვები „ყელი შენი ვითარცა გოდოლი დავითისი, რომელი აშენებულ არს ზავარჯიშოდ.“

26) უნდა იყოს ახ. რ. თ. მხედვით: ორნი ძუძუნი შენნი ვითარცა ორნი ნუკრნი ირმისანი, მარჩბიენი ქურციკისანი, რომელნი სძოვენ შორის შროშანთა.

27) „ვიდრე დღემ დაჰბეროს სიგრილვ და შეინძრენ აჩრდილი“ (ახ. რ. თ.).

28) სანი რა და ერმნი — სახელწოდება ადგილებისა.

ჩვენ ერთითა ყელისა — საბელითა მძივის შენისათა²⁹).

10. განშვენდეს ძუძუნი შენნი, დაო ჩემო, სძალო, რავდენ შევნიერ არიან ძუძუნი შენნი ღვინისაგან და სუნი სამოსლისა შენისა, უმეტეს საკმეველთა ყოველთა³⁰).

11. თაფლი დამოსწვეთის ბაგეთა შენთა, დაო ჩემო, სძალო, თაფლი და რძე ქვეშე ენასა შენსა, და სუნი სამოსლისა შენისა, ვითარცა სუნი გუნდრუკისა³¹).

12. მოკრძალულ არს დაი ჩემი, სძალი, — მტილი მოკრძალული, წყაროთ დაბეჭდილი.

13. მოციქულება შენი — სამოთხე: ნაყოფიერ ხილოვან, კვიპრი ნარდონითურთ³²).

14. ნარდიონი და ქურქუმაი³³), საკმეველი — ღერწამი და კინომაი ყოვლით ხითურთ ლიბანისათ, მური და ალოი, ყოვლითურთ პატიოსანით საკმეველი (თ).

15. წყარო სამოთხის და თავ—³⁴) წყარო ცხოველის, გამომავალი ლიბანით.

16. განიღვიძე, საზხარო, და მოვედ, ბღვარო, მოჰბერე მტილსა ჩემსა და გამოუტევე სუნენლებათ საკმეველთა ჩემთა. შთახედით ძმისწული ჩემი მტილსა თვისსა და სქამენ ხილი ნაყოფთაგან თვისთა³⁵).

თავი V

სიძე სძალსა ეტყვის:

1. შევედ მტილსა ჩემსა, დაო ჩემო, სძალო, მოვწილვ მური საკმეველითურთ ჩემით, ვსქამე პური ჩემი თაფლითა ჩემითა და ვსვი მე ღვინოი ჩემი სძითა სემითა.

მოჰმასათა სიძე ეტყვის:

სქამეთ, მოყვანო, და სუთ და დაითრვენით, ძმის წულნო ჩემო³⁶)

2. მე მიინავს და სულს (ა) ჩემსა ღვიძავს³⁷).

სძალი აზრძნობს სიძესა რეჰასა კარისასა და ეტყვის:

ხმა ძმისწულისა ჩემისა ჰრეკს კარსა: „განაღე, ძმისწულო ჩემო, მახლობელო ჩემო, ტრედო ჩემო, სძალო ჩემო, თავი ჩემი აღივსო ცვარითა ღამისათა³⁸).

3. — „განვიძარცვე სამოსელი ჩემი, — ვითარმე შევიმისო³⁹) იგი? და ღვიბანენ ფერხნი ჩემნი — ვითარ რაი შევაგინნე იგი.

4. ძმისწულმან ჩემმან მოჰყო ხელი სარკმელით გამო და მუცელი ჩემი აღძრა მასზედა⁴⁰).

5. აღვდგე განღებად კარისა ძმისწულისა ჩემისა, ხელთა ჩემთთა დასწვეთდა მური, თითთა ჩემთა (დასწვეთდა) მური სავსე ხელთა ზედა სახშველთასა.

6. განულე ძმისწულსა ჩემსა. დისწული ჩემი წარვიდა ჩემგან და სული ჩემი განვიდა სიტყვას მისსა⁴¹): ვერძიებდ მას და არა ვპოვე იგი, ვხადოდე მას და არა მომიგო მე.

29) გამოშვებულა „ერთითა შეხედვითა თვალთა შენთათა.

30) „ძუძუნი“ აღერსის მაგიერ (ახ. რ. თ. Ласки).

31) „გუნდრუკისა“ მაგიერ „ლიბანისა“ (ახ. რ. თ.).

32) ახ. რ. თ. მიხედვით твои побряки — ბალი ბრეწოულთა, ძვირფასის ხილითურთ, კვიპრი ნარდონითურთ.

33) ქურქუმის მაგიერ ზაფრანა სჯობს (шифрань).

34) „ჰა“ უნდა იყოს (молодежь)

35) უკანასკნელი წინადადება შეცდომით არის მე-V-ე თავის დასაწყისში შეტანილი. „განიღვიძე საზხაროს“ მაგიერ ბოლონდელ ქართ. თარგმანში „განიღვიძე ჩრდილოა“, რაც უფრო უახლოვდება ახ. რ. თ.

36) „მეგობარნო“ ანუ „მახლობელნო“.

37) ბოლონდ. ქართ. თარგ. „სულის“ მაგიერ „გულია“, რაც უფრო უახლოვდება ტექსტს (ახ. რ. თ.).

38) ახ. რისულ თარგმნის მიხედვით უნდა იყოს: თავი ჩემი აღივსო ტვრით, ხუტუტ-თმა ჩემი პატარა წვეთითა ღამისათა.

39) ახალ. ქართ თარგ. „შევიმისო“.

40) რუსული ახ. თარგ. ასეა: внутренность моя взволновалась о немъ“. ძმისწულის მაგიერ ყველგან „მეგობარი“ ანუ მახლობელი“.

41) ე. ი. როცა მე მელაპარაკებოდაო (ახ. რ. თ.).

7. მზავს მე მცველთა, რომელნი მოვლიდეს ქალაქსა, მცეს მე. დამწყლეს მე, მიმიღეს სამოსელი ჩემი ჩემგან მცველთა ზღუდისათა.

8. გაფუცებ თქვენ, ასულნო იერუსალიმისანო, ძალთა და ძლიერებათა ველისათა⁴²): უკეთუ ჰპოვოთ ძმისწული ჩემი, რათაი მიუთხრათ მას, რამეთუ დაწყლული სიყვარულისა ვარი მე.

9. რაი არს დისწული შენი დისწულისაგან, კეთილო დედათა შორის? რაი არს დისწული შენი დისწულისაგან⁴³) რამეთუ ესრეთ მაფუცებ ჩვენ.

სძალი იტყვის:

10. დისწული ჩემი მწყაზარ და მწითურ, გამოჩეულ შობილგან ბევრეულთა.

11. თავი მისი — ოქროისა ოფაზისა; კოწოლნი მისნი ვითარცა ხე და დანაკის კუდისა, შავ ვითარცა ყორანი⁴⁴).

12. თვალნი მისნი ვითარცა ტრედისანი სავსებასა ზედა წყალთასა⁴⁵).

13. ღაწენი მისი ვითარცა ფიალნი სუნნელთანი, რომელნი აღმოაცენებენ ნელსაცხებელსა გბოლოვლსა ბაგენი მისნი ვითარცა შროშანნი წვრთოდნი ნელსაცხებელთა საგბოლველთა⁴⁶).

14. ხელნი მისნი ოქროსანი, წახნაგებულ სავსე ოქროითა თარშისათა⁴⁷); მუცელი მისი ვითარცა ფიცარი სპილოს ძვალისა, ლესულ თვალთაგან საფიროვნისათა.

15. წვიენი მისნი — მარმარილოსანი, დამტკიცებულ ზედა — სადგომთა ოქროისათა; ხილვაი მისი ვითარცა ლიბანე და⁴⁸) ვითარცა ნაძვი რჩეული.

16. ხორხი მისი — სავსე სიტკობებითა და ყოვლად საწადელი, — ესე არს ძმისწული ჩემი და ესე მახლობელი ჩემი, ასულნო იერუსალიმისანო⁴⁹).

თავი VI

ასულნი ჰპითხავენ:

1. ვიდრე ვიდა ძმისწული შენი, შვენიერო დედათა შორის? ვიდრე მიმართა ძმისწულმან? და ვიძიოთ იგი შორს შენსა⁵⁰).

2. ძმისწული ჩემი შთავიდა მტილსა თვისსა, წედთა⁵¹) მათ საკმევლთასა, მწყსად შორის მტილსა და კრებად შროშანთა.

3. მე ძმისწულისა ჩემისა და ძმისწულაკი⁵²) ჩემი ჩემდა, რომელი მწყსი (?) შორის შროშანთა.

4. კეთილ ხარ, მახლობელო ჩემო, ვითარცა სათნოი

⁴²) „ძალთა და ძლიერებათა ველისათა“ ჩამატებულია მთარგმნელისაგან (ახ. რ. თ.).

⁴³) ე. ი. რითა სჯობია შენი მეგობარი სხვის მეგობრებსაო.

⁴⁴) ბოლ. ქარ. თარგ. უფრო უახლოვდება ახ. რ. თ. „თავი მისი — ოქროისა რჩეულისა... თმათა მისთა თხზულება (ნაწილნი) შავნი, ვითარცა ყორანი“.

⁴⁵) აკლია „რომელნი ბანაობენ რძეში და სხედან მოვარაყებულზედ“ (ახ. რ. თ.).

⁴⁶) ახ. რ. თ. მიხედვით: „ღაწენი, ვითარცა ფიალო ნელსაცხებელთანი, სუნნელვანნი მცენარენი, ბაგენი მისნი ვითარცა შროშანნი, რომელთაგან სწვეთს ნელსაცხებელი“.

⁴⁷) ახ. რ. თ. მიხედვით „ხელნი მისნი რგოლნი ოქროსანი,“ „მოფენილი ყვითელ თვლებით (ТОПАЗЪ)“.

⁴⁸) გამოტოვებულია „ძლიერ არს“ (ახ. რ. თ.).

⁴⁹) „ხორხის“ მაგიერ „ბაგე“ უნდა იყოს. „ძმისწულის“ მაგიერ „სატრფო“.

⁵⁰) ეს თავი ამთავრებს ამ ქართულ თარგმანში მე-V-ე თავს, ჩვენ ვადმოვიტანეთ მე-V-ე თ. დასაწყისში, როგორც ეს ახ. რ. თ. ვიძიოთ იგი შორს შენსა“ ახ. რ. თ. ასეა: ვიძიოთ იგი „ერთად შენთანა“.

⁵¹) ახ. რუხ. თ. აქ „ЦВѢТНИКЪ“-ია ნახმარები.

⁵²) „მეგობარი“ ყველგან „ძმისწული“-ს მაგიერ.

შვენიერ ვითარცა იერუსალიმი, საკვირველ ვითარცა დაწესებულნი (წყობანი ლაშქართანი).

5. მარიდენ თვალნი შენნი წინაშე ჩემსა, რამეთუ მავათ აღმაფრინეს მე: თმა შენი ვითარცა სამწყსოი თხათა, რომელნი გამოჩნდეს გალადით.

6. კბილნი შენნი ვითარცა არავე მორისულთა (ცხოვართა). აღმომავალი საბანელით — ყოველნი ორთ-მსხმელი და ბერწი არ არს მათთანა; მეწამულ ბაგენი შენნი, ვითარცა ძეწვით ღებულნი გარდანადები ერთი ქსლისა, და სიტყვანი შენი შვენიერ. ⁵³)

7. ვითარცა ნარქვეცენნი მრეწე ულისა — სიკეთენი შენნი⁵⁴), გარეშე დუმსლისა მაგის შენისა.

8. სამეოცნი არიან დედოფალნი და ითხმოცნი ხარქნი⁵⁵).

9. ერთ არს ტრედი ჩემი, სძალი ჩემი, ერთ არს დედისა თვისისასა⁵⁶); — იხილეს იგი ქალწულთა და ჰნატრიდეს მას და დედოფალთა და ხარქთა აქეს იგი.

დედოფალთა და ასულთა იხილეს სძალი და ნატრიდეს:

10. ვინ არს ესე, რომელი აღმოვალს ვითარცა ცისკარი შვენიერად, ვითარცა მთოვარე, — რჩეულ ვითარცა მზის თვალი, საკვირველად განწესებულ⁵⁷).

სიძმან სთქვა:

11. მტილსა ნიგვზოვანსა შთახედ მიხედვად ნაყოფთა წყაროთასა, ხილვად: თუ ჰყვავიან პროწეულნი, ანუ თუ წარმოუტევებიეს ნაძვსა⁵⁸).

სძალი სიძმან ეტყვის:

12. მუნ მიგცნე შენ ძუძუნი ჩემნი⁵⁹): დამდვა მე ვითარცა ეტლი ამინადაბისი⁶⁰) — არა ჰსცნა სულმან ჩემან.

თავი VII

ძალწულთა და დედოფალთა ეტყვის სიძე:

1. რაი იხილოთ უდულამელისთანა (სულამითინისთანა), რომელი მოვალს ვითარცა გუნდი ბანაკთა?

სიძე სძალსა ეტყვის:

2. ვითარ შვენიერ არს სვლა შენი, ასულო ნაბადისო! ჟამიერად (ზომიერად?) ქმნული მუხლთა შენთა მგზავს არს მძივთა დაცმულთა საქმე ხელოვანისა (ზომიერება ბარძაყთა შენთა მგზავს არს და სხვ. პროფ. ალ. ცაგარ.⁶¹).

⁵³) „მეწამულ ბაგენი“ და სხვა, ეს წინადადება სულ აღარ არის ახ. რ. თ.

⁵⁴) სიკეთენი შენნი — საფეთქელნი შენნი; დუმილი რუსულად ფათა.

⁵⁵) ხარჯი—НАЛОЖНИЦЫ—ხასა. გამოტოვებულია „ქველნაკლნი, რომელთა არა არს რიცხვი“ (ეს ნაწყვეტი ბოლ. ქართ. თარგმანში კი არის).

⁵⁶) გამოტოვებულია „რჩეულ არს იგი მშობელსა თვისისასა“ — избранная она у родительницы своей.

⁵⁷) აქ ამ ორ სიტყვაში იმავეს თქმა უნდა, რაც მე-5-ე მუხლის ბოლოში: „საკვირველ ვითარცა დაწესებულნი (წყობანი ლაშქართანი)“.

⁵⁸) ახ. რ. თარგმ. მიხ. „შთავედ... ხილვად, თუ ჰყვავიან ვენახნი თუ წარმოუტევებიეს ბროწეულისა“, ამ.ს ამბობს სძალი, რადგან რუსულად (ახ. თ.) я опустила არის.

⁵⁹) ეს არ მიპყვება ახ. რ. თ. მეორე ნაწილი ამ მუხლისა კი ასე უნდა იკითხებოდეს იმავე თარგმნის მიხედვით: „არა სცნა სულმან ჩემმან, სიყვარულმა ჩემმა დამდვა ეტლსა დიდებულთა ერისა. ჩემისათა“.

⁶⁰) ამინადაბ — ერთ საქორწინე (საქა ორბელ. ლექსიკონი).

⁶¹) ეს ორი მუხლი ქარ. თარგ. ერთად არაუ მარტოული და ისიც შემოკლებულად. ახ. რ. თ. მიხედვით ასე უნდა იკითხებოდეს.

„მიმოიხედ, მიმოიხედ სულამითინ! მიმოიხედ, მიმოიხედ და ჩვენ გიხილოთ შენ! რაი იხილოთ სულამითინისთანა, რომელი მოვალს ვითარცა ორი გუნდი მროკავთა.“

„ვითარ შვენიერ არიან ფერხნი შენნი ხამლთა შენთა, ასულო კეთილშობილისაო! მზახულობა ბარძაყთა შენთა, ვითარცა სამკაული საქმე ხელოვანისა“.

3. უპე შენი — ტაუკ⁽⁶²⁾ — წახნაგებულ (მოკედილი ფილა) მოუკლებელ ზავებულ⁽⁶³⁾ (უკლებლივ კეთილ-ხმოვანნი) მუცელი შენი ვითარცა ხვაფი იფქლისა (ხორბლისა) შროშანთა შორის.

4. ძუძუნი შენი ვითარცა ორნი თიკანნი მარჩბივნი ქურციკისანი⁽⁶⁴⁾.

5. ყელი შენი ვითარცა გოდოლი პილოს ძვალისა; თვალნი შენი, ვითარცა ტბანი ესებონისანი, — ბჭეთა (სამყოფელთა) ასულთა მრავალთა⁽⁶⁵⁾; ცხვირი შენი ვითარცა გოდოლი ლიბანისა, პირის-პირ დამასკისა.

6. თავი შენი შენ ზედა, ვითარცა კარმელი თხზული (ნაწნავნი) თავისა შენისა ვითარცა ძოწეული, ვითარცა მეფე შარავანდ დადგმულ ასპარეზსა⁽⁶⁶⁾.

7. რავდენ შენიერ ხარ და რავდენ დასტკბნი, სიყვარულო, ფუფუნებასა შინა შენსა.

8. ემზავსა სიმაღლე შენი ფინიკსა და სასძეურნი⁽⁶⁷⁾ შენი ტევანთა მისთა.

9. და ვთქუ: აღვხედ ფინიკსა იმას შებმა უყო სიმაღლესა მისსა; იყვნედ ძუძუნი შენი ვითარცა ტევანნი ვენახსა და სუნი ღძილთა⁽⁶⁸⁾ შენთა ვითარცა ვაშლისა.

10. და სასა შენი, ვითარცა ღვინო სუნნელი⁽⁶⁹⁾.

საალი იტჰვის:

მიხვალ კვალსა ძმისწულისა ჩემისას, სიწრფოებით მყოფ არს ბაგეთა ჩემთა და კბილთა⁽⁷⁰⁾

11. მე—ძმისწულისა ჩემისა და ჩემდა მოქცევა მისი⁽⁷¹⁾.

12 მოვედ, ძმისწულო ჩემო, და განვიდეთ აგარაკად ვიყოფოდით დაბნებსა⁽⁷²⁾.

13. აღვიმსთოდ ვენახებად, ვიხილოთ თუ ჰყავიან ვენახნი, ანუ თუ წარმოეტევოს ნაძვსა, ანუ თუ ყვოდის ზროწეული — მუნ მიგცნე ძუძუნი⁽⁷³⁾ ჩემნი შენ.

14. გამოსცეს სუნნელება თვისი მინდრაგორთა და კართა ჩვენთა თანა ყოველთა ხეთა ხილოვანთა; ახალი ძველსა თანა, რომელი მომცა მე დედამან ჩემმან, ძმისწულო ჩემო, დაგიმარხო შენ.

თავი VIII

1. ვინ მოსცნა ძმისწულსა ჩემსა წოვნად ძუძუნი დედისა ჩემისანი?⁽⁷⁴⁾ გპოვე შენ გარე; შეგიყვარე შენ და არავინ მიგმოს მე.

2. შეგიპყრა და შეგიყვანო შენ სახედ დედისა ჩემისა და საუნჯეთა მშობელისა ჩემისათა⁽⁷⁵⁾, — გასვა შენ ღვინო

ნელსაცხებელის მგბოლველთა (ლი), მიგიპყრა მშენიანობისა მროწეულთა ჩემთა.

3. მარცხენე მისი თავსა ჩემსა ქვეშე და მარჯვენე მისი შემემთხვიოს მე.

4. გაფუცებ თქვენ, ასულნო იერუსალიმისანო, ძალითა და სიმტკიცითა აგარაკისათა: რაჟამს აღსდგეთ, განადვიდეთ სიყვარული — რაჟამს უნდეს⁽⁷⁶⁾.

ასულთა და დედოფალთა სიძმისა ჩემის:

5. ვაშლსა ქვეშე განგადვიდე შენ; მუნ ელმოდა⁽⁷⁷⁾ შენთვის დედსა შენსა, მუნ ელმოდა მშობელსა შენსა.

6. რამეთუ მძღავრ არს ვითარცა სიკვდილი—სიყვარული, ფიცხელ არს ვითარცა ჯოჯოხეთი — შური, ფრთენი მისნი — ფრთენი ცეცხლისანი, აღისა მისისანი⁽⁷⁸⁾.

7. წყალი მრავალი ვერ შემძლებელ არიან დაშრეტად სიყვარულისა და მდინარეთა ვერ წარღვნან იგი; უკეთუ მისცეს კაცმან ყოველივე ცხოვრება თვისი სიყვარულსა, შეურაცხებით შეურაცხჰყონ იგი.

ასულნი იერუსალიმისანი ამახ იტჰვიან:

8. დაი ჩვენი მცირე არს და ძუძუნი არ ასხენ. რაიმე უყოთ დასა ჩვენსა დღესა მას, რომელსა ჰრქვას მას სიტყვაი⁽⁷⁹⁾

9. უკეთუმცა ზღუდე იყო, უშენენითმცა არდაბაგნი ვეცხლისანი, ანუ თუმცა კარი იყო გამომცა ვხატეთ ფიცართა ნაძვისათა.

საალი განცხადებულად იტჰვის:

10. მე ზღუდე ვარ და ძუძუნი ჩემნი ვითარცა გოდოლი; მე ვიყავ წინაშე თვალთა მისთა, რომელნი ვპოვებდი მშვიდობასა⁽⁸⁰⁾.

11. ვენახი იყო სოლომონისი ბელამონ, და მისცა ვენახი იგი მცველთა-კაცმან მან მოართვას ნაყოფითა თვისთა ათასი ვეცხლისა.

12. ვენახი ჩემი — ჩემი არს წინაშე ჩემსა: ათასეული სოლომონს და ორასი მცველთა ნაყოფისა მისისათა.

საალი იტჰვის:

13. რომელი ზი მტილებსა შინა — მოყვანნი გელიან. ხმა შენი მასმინე.

14. ივლტოდე, დისწულო ჩემო, და დაემზავსე ქურციკსა, ანუ ნუკრსა ირმისასა მათათა ზედა სუნნელთასა.

დასრულება „ქება-ქებათა“.

62) ნოცრო ჭურჭელი ღვინისა (საბა ორბ. ლექს.).
63) „რგვალი ფილა, უკლებლივ ღვინ სუნნელოვანი“ — ასე უნდა იკითხებოდეს ახ. რ. თ. მიხედვით.
64) უნდა იყოს ვითარცა ორნი ნუკრნი ირმისანი....
65) უეჭველად აქ გადათარგმნილია სახელწოდება ახ. რუს. თარგმანში ასეა: у воротъ—Бать—Рабима.
66) ვითარცა მეფე და სხვა, Царь—узникъ кудреи-ს (ახ. რ. თ.) — მეფე-ტყვედ ქმნილი თა ხუტუქისაგან.
67) ძუძუნი.
68) ცხვირისა შენისა (ახ. თ. რ.).
69) „სასას“ მავიერ „ბაგე“ უნდა იყოს—уста (ახ. რ. თ.).
70) სულ სხვაგვარად არის ახ. რ. თ. „ღვინო მივალის პირდაპირ ჩემ მეგობართან, ბაგეთა მძინარეთ აალაპაუკებს.
71) ჩემდა მოილტვის იგი (его стремление ко мнѣ ახ. რ. თ.).
72) გავათიოთ დამე კუპაროსთა შორის (ახ. რ. თ.).
73) ძუძუნი — ალერსნი (ласки) ახ. რ. თ.
74) „ოჰ, ნეტავი იყო შენ ძმა ჩემი, რომელმან წოვნა ძუძუნი დედისა ჩემისანი, გპოვებდი შენ გარე. ასე უნდა იყოს (ახ. რ. თ.)
75) გამოშვებულთა: „შენ მაწავლო მე“ (ახ. რ. თ.).

76) რა უყოთ ჩვენ დასა, როცა ვინმე ცოლად მგვთხოვსო—когда къ ней будутъ свататься (ახ. რ. თ.).
77) „ამიტომაც“ მე ვიყავ წინაშე თვალთა მისთა.... „ვითარცა წყარო მადლისა“, ასეა ახ. რ. თარგ.
78) „უკეთუ შესძრათ და აღადგინოთ სიყვარული — ვიდრემდის ინებოს“, ბოლოდელი ქართული თარგმანი.
79) ელმოდა— გშობდა. ეს მუჭლა შემოკლებულია. ახ. რ. თ. ასე უნდა იყოს: „ვინ არს ესე, რომელი გამოვალს უდაბნოთ რომელი დაყრდნობია მახლობელსა თვისსა...“ და დანარჩენი.
80) აქაც დასაწყისი გამოშვებული, რომელიც მოიპოვება ბოლოდელი ქართულ თარგმანში: „დამდევს (დამიღევ) მე ვითარცა ბეჭედი გულსა ზედა შენსა, ვითარცა ბეჭედი მკლავსა ზედა შენსა... და დანარჩენი. „აღისა მისისანი“ ახ. რ. თ. იკითხება: „ალი უფლისა“.